

er regeringens opfattelse, at manglende vækst i dele af dansk turisme skyldes den måde, vi har indrettet vores skatte- og afgiftssystem på. Tværtimod giver de seneste års vækst i f.eks. den københavnske turisme et klart billede af, at produktudvikling og koordineret markedsføring tiltrækker udenlandske investeringer og turister.

Turismeerhvervet har især peget på, at de grønne afgifter skulle udgøre en betydelig belastning for konkurrenceevnen. Det er imidlertid et faktum – jeg ved godt, at det ikke er alle, der er enige i det, men det er en af de opgaver, vi så har at prøve kræfter med i det videre forløb – at turismeerhvervets afgiftsbelastning af energipakken i år 2000 er mindre end før pakkens indførelse. Det vil sige, at tilbageføringen til turismeerhvervet er større end merafgifterne.

Hvis rumvarmeenergi i stedet for – som det er foreslået af dialoggruppen, men ikke af regeringen – klassificeres som letproces, vil resultatet være, at hotel- og restaurationserhvervet bliver overkompenseret med ca. 50 mio. kr. i indeværende år. En kompensation af denne størrelse vil næppe kunne gennemføres, da der i givet fald er tale om statsstøtte. Og det vil jeg så gerne sige til hr. Arne Melchior, som jo i høj grad kender til EU og de mange forskellige ønsker, vi i den sammenhæng og i meget høj grad fra dansk side har om, at man ikke konkurrerer med statsstøtte, hverken til den ene eller den anden sektor og selvfølgelig slet ikke i sektorer, der i den grad er grænseoverskridende, som turismen er det.

Erhvervet er ikke enig i vurderingen af disse beløb. Det kan vi så vende tilbage til på et tidspunkt. De har ikke kunnet dokumentere, hvad der var galt med det, der er regeringens bud, men erhvervet er ikke enig. Erhvervet mener, at man underkompenseres med 70 mio. kr. Selvfølgelig vil de forslag, som ligger i dialoggruppens udspil, faktisk give anledning til en overkompensation, for 90 mio. kr. – i forhold til de 70 mio. – vil være en overkompensation, dog nok af en størrelse, der kunne lade sig gøre, men regnestykkets forudsætninger holder altså ikke.

Hvem er det så, der har rejst spørgsmålet om økonomi ved finanslovforhandlingerne? Jeg vil gerne fuldt ud anerkende, at hr. Arne Melchior og hans parti, CD, har meldt både før og under finanslovforhandlingerne, at man var interesseret i fra hr. Arne Melchior side i høj grad også at få resultatet, at få afgiftslettelserne. CD har i sin prioritering i forhold til finanslovforhandlingerne og i prioriteringen af, hvad der kunne be-

tales for i finanslovforhandlingerne – for CD har det fine udgangspunkt, at man ikke bruger flere penge, end man også kommer med – ønsket at prioritere andre ting højere.

Og så til De Konservative: Fru Pernille Sams – som jo holdt en i vanlig stil meget »venlig« tale, især i tonen, med en sprogbrug, som vel sjældent høres i Folketingssalen, men mere ude på valgstederne – fik svaret på et spørgsmål fra hr. Frode Sørensen om, hvorvidt man havde foreslået dette med en momsafløftning, når det kom til stykket, nemlig ved finanslovforhandlingerne. Se, ved finanslovforhandlingerne i år var det jo tvivlsomt, om De Konservative overhovedet fik lov til at deltage. Men de har været på besøg indtil flere gange, diskuteret masser af emner i Finansministeriet, der er på konservativ foranledning blevet rejst emner, som De Konservative prioriterede højt; dér blev ikke nævnt nogen emner relateret til turisme.

Fru Pernille Sams gik så vidt, at hun påstod her fra talerstolen, at man sidste år havde stillet ændringsforslag til finansloven. Her har vi jo en stribe forskellige udtryk, man kunne anvende om noget, der ikke er i overensstemmelse med virkeligheden. Jeg står her med samtlige ændringsforslag fra Venstre og De Konservative til finansloven sidste år; der er ikke ét forslag knyttet til Erhvervsministeriets område, ikke ét, og turisme nævnes ikke med ét ord.

Ikke desto mindre lykkedes det fru Pernille Sams her i debatten at love 1 mia. kr. væk. Et af turismens største problemer er, at der ikke er ende på, hvor mange gyldne løfter der afgives, når vi taler om turisme på denne talerstol, men når vi bevæger os ned og skal til betalingsknapperne, ved man godt, at så skal ens økonomiske politik ikke ligne en fuldendt skandale, og så prioriterer man, og så ryger turismen ud, og så efterlader man turismens organisationer med falske forhåbninger fra partier, som kun taler pænt om turismen, når turismens mennesker er i nærheden. Det er, for at bruge et af fru Pernille Sams' egne udtryk, som hun nedlod sig til at anvende om mig, ikke troværdigt.

Jeg har ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at hvis dialoggruppen kunne finde frem til emner og forslag, der ville være et flertal, der ville løfte – og det er vel at mærke ikke bare at stemme for, men også at finde den sammenhæng, hvori det kunne blive betalt – så ville nogle ting kunne lade sig gøre. Jeg tror – qua det, jeg nævnte om de grønne afgifter – at det ville have været vanskeligt at løfte de grønne afgifter, for